

Merellisiä tunnelmia lyyrisestä reteään

Konsertit

Anita Salmi
PIETARSAARI (KP)

Laulu-Jaakkojen konsertti Ru-
neberginsalilla 13.4, oli raken-
nettu kaupungin 350-vuotis-
juhlan kunniaksi merellisille
teemoille. Konsertin alkupuoli
oli osin perinteisempää mies-
kuorolaulua, toisessa osassa ir-
roteltiin.

Kuoroa muutaman vuoden
luotsannut Anna-Leena Salo-
korpi on muuttanut sen ohjel-
mistoa monipuolisemmaksi.
Miehet puolestaan eivät ole hä-
nen ohjauksessaan jäykkiä, pu-
ku päällä seisovia, laulavia pat-
saita, vaan painoa on pantu
myös eläytymiseen ja leikki-
sämpäänkin otteeseen. Se ei tar-
koita tasosta tinkimistä, päin
vastoin. Haasteet ovat kovem-
mat ja niihin on paljolti pys-
tyttykin vastaamaan.

Mieleen tästä osasta myön-
teisinä tulkintoina erityisesti
jäivät Ahti Sonnisen Soliseva ve-
si, jossa vesi todellakin sol-sol-
solisi. F.A.Reissingerin Olav
Tryggvason oli puolestaan tyy-
likästä ja dramaattistakin mu-
siikillista kerrontaa. Sokerina
pohjalla oli Merikannon, Soi-
vienosti murheeni soitto, jon-
ka solistilla Mika Aartamolla
on todella kaunis, lyyrinen ää-
ni. Eihän häntä kuunnellessa oi-
kein uskaltanut edes hengittää.

Keveämpää antia

Toinen osa oli pyhitetty niin sa-
notulle keveämmälle annille.
Siitä erityisesti mainittakoon
Alo Ritsingin Santa Maria, jos-
sa sävellajin yllättävä vaihdos
tuo lisähaastetta. Laulussa ku-
vastuu hyvin meren aaltoliike,

etenevät mainingit, laivan hal-
koessa vettä. Rytmien muutok-
sessa, eteläamerikkalaiset, la-
tinalaistyyppiset, rytmin sävyt
kuvastanevat puolestaan sata-
mia ja peräti, jopa niiden hou-
kutuksia.

Bellmanin sävelmistä, Aamu
koittaa, jäi mieleen ehyenä. Ka-
raokesetin kaikkikin esitykset
olivat tuoreita ja hyviä. Georg
Otsin tunnetuksi tekemä Ka-
lastajan laulu, sai reteän, mut-
ta samalla pohjalaisen, mie-
hekkään tulkinnan Lars Finnä-
sin, Jorma Kultin ja Matti Aron
voimin. Ja äänethän heillä ovat
mitä komeimmat, varsinkin
viimeksi mainitulla.

J. Karjalaisen, Ankkurinappi,
Pekka Viita-ahon - ja Pelastus-
rengas, Jürgen Lehmannin tul-
kitsemana, ovat uudempaa "me-
rimieslaulua". Ehkä eivät sanan
varsinaisessa merkityksessä, mut-
ta sopivat kokonaisuuteen. Per-
soonina näille laulajille sopii-
kin heittäytyminen tämän tyypp-
iseen erilaiseen laulamiseen.

Rauno Lehtisen, Toiset meis-
tä -sävellyksen tulkitsivat hei-
dän ohellaan Matti Aro ja Ken-
neth Huumarsalo. Tämä, muis-
taakseni Pepe Willbergin tu-
tuksi tekemä melodia sai uutta
ilmettä. Huumarsalon äänessä
on herkkää rosoa, jota muut lau-
lajat upeasti täydensivät.

Kehitettävää löytyisi kenties
eniten konsertin alkuosan Si-
beliuksen Till havs ja Palmgre-
nin Sjöfararen vid milan sekä
Rubinsteinin Meerestille -esi-
tyksissä. Hienoista kankeutta
ilmeni muutoinkin alkupuolel-
la tenoreiden ylärekistereissä.
Jossain kohdin oli tiettyä ryt-
millistä löysyyttäkin, eri äänis-
sä. Kokonaisuutena konsertti
kuitenkin jätti hyvän maun.
Sen päätteeksi laulettu Arto Vi-
lenin Meristä kaunein, kruu-
nasi illan.